

KASTORA, TRIKUBA ETA ERLEAK.

Kastora izanikan
 kutiziosoa,
 egun batez nai zuben
 jan ezti gozoa;
 eta zerbait denboran
 pensatzen egonik,
 esan zuben: trikuba
 billatu biet nik.
 Sarri billatu ere
 egin zuben bera,
 eta biyak igorik
 mendiška batera,
 erakusten ziola
 echolacho bat an,
 zion engañatzeko
 itz modutan esan,
 ezti tokiya zala
 eche chiki ura,
 eta amil zezala
 andikan putzura,
 bada erleak eltzen
 asiyatikan,
 etziotela ari
 egingo gaitzikan;
 eta ala egiña
 zeukaten eztiya,
 bien artean jango

zutela guztiya;
 trikubak arturikan
 ontzat ark esana,
 segiran arrimatu
 zan echolagana,
 eta bizkarrarekin
 amildurik bera,
 erle guziyak ziran
 kanpora atera,
 eta asi zitzaizkan
 kozkaka berari;
 baña nola baitzan gaitz
 miñ ematen ari,
 zeñen berak geiago
 baitzien ematen,
 ziran igasi denak
 asi andik joaten,
 eta billaturikan
 kastora bidean,
 zebilela sasiyan
 gorde eziñean,
 denak batean eldu
 zioten berari,
 eta eziñ ziena
 egiñ trikubari,
 arekiñ egiñ zuten,
 ura zuten autsi,

